

"MAN KAN GÖRA DET FÖR KRISTUS!" OM FRANCISKUSHJÄLPEN I GÖTEBORG

Text: Kristoffer Mauritzson

Kyrkan har i uppdrag att ta sig an de fattiga. Manga, som moder Teresa och den helige Franciskus, upplever denna kallelse som något mycket större och djupare än bara ett socialt engagemang. Det har handlat om att möta Jesus själv för att ge honom mat, kläder och omsorg - precis som han sagt: "Vad ni gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig."

I Göteborg möter vi Mattias Wihlborg. Han är engagerad i Franciskushjälpen, en förening vars volontärer ger sig ut på stadens gator för att söka upp och hjälpa de mest behövande. Varje lördagskväll bäddar man för hemlösa i sporthallen vid katolska skolan av Notre Dame. Så knyts kontakter som kan bli en väg tillbaka för den som

hamnat utanför samhällets skyddsnet. Mattias har varit med sedan starten i höstas och tycker att han redan lärt sig massor:

- Förr trodde jag att hemlöshet bara drabbade psykiskt sjuka och missbrukare. Nu ser jag att många helt enkelt faller genom systemet, för att de inte får någon bra hjälp när de verkligen behöver det. En svår skilsmässa kan ofta räcka för att någon skall hamna på gatan.

Hur kom det sig att du blev volontär hos Franciskushjälpen?

- Jag hade en brinnande längtan att hjälpa hemlösa, helt enkelt. Jag ville kunna kalla mig kristen, både i hjärta och i handling. Kyrkans kallelse att ordna kläder och husrum åt de hemlösa är väldigt stark, tycker jag. Sen har jag alltid undrat hur ett liv som hemlös

funkar. Hur orkar man fortsätta leva?

Ar det roligt att jobba så här?

- Ja, det är roligt. Jag träffar många sympatiska, trevliga människor. Jag trodde nog att det skulle vara mer kämpigt, mer kaos. Men det är som biskop Anders skrev i herdabrevet inför fastan: I Sverige är vi rika och deppiga, medan indiska gatubarn kan stråla av glädje. Jag upplever samma sak här - många hemlösa är nödställda och mår dåligt, fast kan ändå le!

Vad är det svåraste?

- Ibland känner man sig maktlös. Jag är rädd att möta någon som är så oerhört trasig att den inte gar att hjälpa. Det är också frustrerande att se hur illa samhället fungerar, hur lätt folk trillar ur systemet.

FOTO: MAURELS OLSSON

Hur gör man om man vill hjälpa en hemlös?

- Det är viktigt att vara sig själv; att inte klä ut sig i någon konstlad helighet. Det är ju ett möte med en annan människa. Det är inte alltid lätt att se Kristus i den människan, men det är värt ett försök. Om man verkligen vill hjälpa skall man engagera sig i någon organisation. Det blir lättare när man har kontakter och kan hjälpas åt.

Varför är det inte fler som engagerar sig tror du?

- Vi är för bekväma. Vi jobbar mycket, men mest för vår egen skull. Vi vill ha plasma-tv när vi kunde lägga energin på vettigare saker. Ofta vill man inte hjälpa någon för att det är "deras eget fel". Men det kvittar - man kan göra det för Kristus!

Jag vill poängtera att alla verkligen kan göra något, det kvittar hur lite. En femma kan betyda att en hemlös hittar en toalett där han slipper frysa ihjäl om natten. Den som har möjlighet borde inte tveka att fråga hos närmsta hjälporganisation: "Finns det något jag kan göra?"

Läs mer: www.franciskushjälpen.se

Namn: Mattias Wihlborg

Alder: 24

Gör: Söker arbete, skall fortsätta plugga religion.

Förebild: Moder Teresa, med den kravlösa kärleken som ser Kristus i medmänniskan.

"Jesus kommer för att möta oss. Låt oss gå ut för att välkomna honom.

Han kommer till oss i de hungriga, de nakna, de ensamma, alkoholisten, narkomanen, den prostituerade, tiggaren. Han kan komma till dig eller mig genom en ensam pappa, en mamma, en bror eller en syster.

Om vi avvisar dem, om vi inte går dem till mötes, då avvisar vi Jesus själv."

- Moder Teresa

Kallade att älska

TEXT & BILD: JULIA ROGINSKI

Med Jesu ord: "... du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Du skall älska din nästa som dig själv ...", kan hela Guds vilja sammanfattas. Genom att visa kärlek till vår nästa kan vi också visa vår kärlek till Gud. Han har kallat oss till att älska de människor som betyder så mycket för honom.

Guds kärlek är gränslös. Den kan inte mätas och dess djup kan inte pejas. Detta visar sig genom att han lever och dör bland oss. Vänd nu på bilden. Det får inte finnas någon gräns för den kärlek som får oss att ge oss åt Gud. Den som verkligen vill älska Gud, måste börja med människorna - alla människor, särskilt att älska dem som föraktas. Att ge är det främsta kännetecknet hos kärleken.

Den människa är lycklig som gör sina medmänniskor lyckliga och som präglas av kärlek och ger uttryck för den gentemot sin omvärld. Det är genom att ge som kärleken kommer till uttryck. Att ge är detsamma som kärlek med karaktär. Utan tjänande har kärleken inget egentligt stöd.

Den som älskar och glömmet sig själv fylls av en stilla skönhet. Den kärlek där du låter dig uppfyllas av godhet, utan att framhäva dig själv genom ironi och överlägsenhet, eller skuldbelägga någon, gör dig klarsynt. Först då kan du erkänna dina felsteg och stirrar dig inte blind på flisan i din broders öga.

Herren Kristus finns alltid i vårt inre, utan att vi tänker på det. Han finns där, utan att vi tänker på det. När vi upptäcker honom blir Han vår brinnande längtan, värt allt. Då tänds en eld.

Ofta glömmet vi honom, men Han upphör aldrig att älska oss. Hans kärlek är så stor, så verklig, så levande att Jesus kom för att lära oss just detta - att älska. Kärlek är inte något som blir föräldrat utan något som lever. Handlingar av kärlek, uttryck för kärlek, är vägen till fred. Kärleken börjar här, i våra hjärtan. Vi ska veta att vi är skapade för något större. Vi är skapade för att älska och bli älskade.

